

## El Día de la Prensa

La complejidad de la vida y el contraste desolador entre la multitud de negocios que solicitan nuestra atención y la rapidez con que el tiempo pasa ha hecho que, para la mayor parte de los hombres, aun para aquellos que añaden a su nombre un título profesional, adquirido en largos años de estudios universitarios, el único medio de cultura en el que se compendia a la vez el libro y la revista, sea el periódico diario.

De ahí el formidable poder que la Prensa diaria ha llegado a obtener. Poder para el bien y poder para el mal; poder al cual se subordinan los gobernantes y los gobernados, los elementos sectores de la sociedad y las multitudes que les siguen: todos sin excepción, sin darse cuenta de ello, forman parte de esa opinión pública que no es otra cosa que el pensamiento cristalizado de la Prensa en la voluntad del pueblo.

A todos los cataclismos sociales y a todas las convulsiones políticas y filosóficas les ha precedido una intensa campaña de prensa encargada de preparar el camino.

Se ha dicho muy justamente que la revolución española ha sido una revolución de papel.

El papel volvió sobre las multitudes las teorías, los entusiasmos y anhelos de los que se erigieron en maestros y querían a toda costa una España nueva, con rumbos contrarios a su historia.

El papel enardeció el corazón del pueblo, movió sus manos y llenó las urnas de papeletas que luego sirvieron de ariete para derrumbar las posiciones.

Envenenó el corazón de las multitudes, y particularmente de la juventud, con los brebajes de la más repugnante pornografía.

Destruyó famas inmaculadas de apóstoles buenos y ardorosos y levantó sobre el pavés figuras que son el símbolo del odio.

Inició a la destrucción de lo que más amamos, de lo que es y será la concreción de nuestra gloria, símbolo y recuerdo de nuestra grandeza.

Pero esa Prensa impía, revolucionaria, atentatoria a los derechos y a la paz de los ciudadanos y cuyo retrato acabamos de esbozar, ha sido favorecida, alentada y protegida con el dinero de los católicos.

Por incompreensión, por cobardía, por miramientos torpes los católicos que así se comportan, que huyen de su Prensa, no hacen más que entregar el metal que luego se utiliza para construir baterías que apuntan a la frente augusta de nuestro Cristo, desgarrando su cuerpo místico, destruyendo la familia y abandonando al azar la formación moral de esas víctimas inocentes que llamamos niños.

Es un hecho amargo, sí; pero real que el periodista católico tiene la obligación de presentar a los ojos de los hombres de buena voluntad.

Meditemos, católicos, en el día de hoy nuestra conducta y recordemos lo que decía Windthorst hablando de Francia: "Mientras los católicos engañados acerca de la fuerza y de la justicia de sus enemigos, fundaron para bien del pueblo, iglesias, hospitales, escuelas, conventos y sociedades de todas clases, los periódicos que circulaban con profusión trabajaban activamente para extravíar la opinión y pervertir al pueblo. Luego llegó un día en que esta opinión, de toda Francia derrumbó con la fuerza de sus votos todo el edificio religioso y social que habían levantado los católicos."

Terrible lección que luego pasó también a nuestra España, y cuyas salpicaduras perdurarán muchos años, porque los católicos no se deciden a proteger a la Prensa católica.

A muchos, sin duda, la propia conciencia los acusará de traidores a sus ideales por cooperar con su dinero, con sus anuncios, con su lectura a la difusión de periódicos enemigos; a otros les arguirá de tacaños, a aquellos de murmurados, y a una gran mayoría de negligentes.

Y así como para sentenciar una causa es indispensable oír acusado y acusado del mismo modo se hace preciso para combatir lo malo, conocerlo antes. Está realmente, no incumbe a todos y para ello hay escritores avanzados y firmes como la roca que no sucumban en la lucha, pues ya sabemos que aún en lo más irreprochable vacila el espíritu débil y hasta corre el riesgo de perderse una voluntad poco curtida en tales lides. De aquí ha dicho un notable escritor, que no es del todo imaginario el tipo que trazó de una pluma Campoamor, de aquella asceta instruída

que aprendió por las vidas de los santos

las cosas menos santas de la vida

cuanto más en aquello, cuyo peligro, ciertamente nos consta.

A todos, por igual, atañe esta noble tarea de laborar por el esparcimiento de la verdad: a los grandes ingenios católicos compete una mayor libertad para librar estas luchas en el terreno de la polémica con los impíos e inmorales; y nosotros, los católicos, bajemos también a ese campo para disputarlo, cuando menos, palmo a palmo, según nuestras fuerzas, en buena lid del periodismo.

Terminare, recordando aquel generoso principio, norma que debe ser de toda la Prensa católica, cuyo día celebramos, y que adoptando por nuestro gran Balmes, tendrá el doble mérito de su profunda sabiduría probada por una serie de estupendas publicaciones y la autoridad de un cerebro que con su sagro sus cortos días al más sublime de los ejercicios, dejándonos en sus escritos un monumento imprecadero de su fama y de su talento. Ahogar el mal con la abundancia del bien; tal fué el punto de mira al que se encaminaban todas las acciones de este gran sabio, filósofo de pensamiento y de corazón artista.

Sea éste también nuestro principio y sigamos, en esta labor principalmente, las huellas de aquel gran Maestro de quien mucho nos queda que aprender a todos los católicos españoles.

VICENTE PANIAGUA S.

No dejéis pasar un solo día sin conseguir un nuevo anuncio, una nueva suscripción para nuestro periódico.

Gran parte del pueblo ignora la verdad, porque no lee o lee lo que no debe. Esforcémonos en que nuestros periódicos se difundan más cada día.

No descanséis en que los demás lo hagan. Pensad que si todos hacéis lo mismo, serán inútiles los esfuerzos de los que denodadamente trabajamos en la defensa de la Religión y de la Patria.

## FIATE, LECTOR

...en que mientras el Sr. Romeva combate en el Parlamento catalán a la Generalidad por el desarme de una parte del Somatén, sus amigos políticos de Tarragona están velando las mismas armas que fueron arrebatadas a los elementos de derecha.

...en que estos días la Comisaría de Vigilancia parecía una fábrica de Eibar.

...en que igual aspecto presentaba la otra Comisaría.

## BUENA PRENSA

HOY

COLECTA

a favor de la buena Prensa

## Consagración episcopal del Excelentísimo Dr. Borrás

En la Santa Iglesia Catedral Primada, tendrá lugar el próximo domingo, día 1.º de Julio, la solemne consagración episcopal del Excelentísimo señor don Manuel Borrás.

Será consagrante el Excmo. señor Cardenal, asistido de los Reverendísimos Obispos de Solsona y Gerona.

Probablemente asistirán también los Prelados de Tortosa, Urgel y el Abad de Montserrat.

A las nueve harán la entrada los Rvdmos. Prelados y terminada "Tercia" a las nueve y media, empezará la ceremonia de la Consagración.

## NOTICIARIO BREVE

El Papa recibe en Roma a los empleados de la limpieza de las calles y con tal ocasión pronuncia un discurso sobre la dignidad del trabajo.

Aumenta la violencia en la izquierda racista alemana. Los católicos de Saar preocupados ante el plebiscito.

En Portugal, el analfabetismo ha disminuido en diez años en un siete y medio por ciento.

Hay en Cuba Gobierno provisional.

Posible dictadura militar en Alemania.

Barthou impopular en Hungría.

Convenio español-irlandés.

Se va a crear la Academia de

la Guardia civil. 2.000 guardias civiles y 4.000 de asalto más.

El Sr. Samper no cree ciertas las declaraciones del señor Comanys.

Se discute el presupuesto de Instrucción pública poniéndose de relieve los perjuicios económicos y morales de la substitución.

Los conjurados izquierdistas continúan maniobrando.

El jefe del Gobierno pidió a las Cortes poderes enérgicos a hacer cumplir en Cataluña el fallo del Tribunal de Garantías referente a la ley de Contratos de cultivo.

En otra aparte se especifican las medidas a adoptar.

## L'eficacia de la bona premsa

Prou s'ha dit i repetit que cal ajudar moralment i materialment la premsa catòlica, aquella premsa que, enfront del vici i del Terror, propaga la sublimitat de la moral cristiana; aquella que en defensa de la Santa Església Catòlica ha lluitat i lluita coratjosament; però encara hi ha qui no està ben convençut de la necessitat en què ens trobem avui dia, els catòlics, de fomentar la bona premsa, i, en lloc d'afavorir-la, compra i llegeix diaris i revistes amb tantes il·lustracions com vulgareu però amb un contingut doctrinal inacceptable moltes vegades. "Bé, però jo no llegeixo els articles, únicament llegeixo la variada informació, les pàgines gràfiques, els anuncis, etc." em diran alguns. No entenc que per a satisfer una mica la curiositat, moltes vegades insana, hi hagi gent que afavoreixi certa premsa, que, disfressada hàbilment amb atractius vestiments, serveix, però, doctrines en desacord amb els principis immutables de la nostra santa Religió.

Cal eliminar aquella premsa que no és ni carn ni peix, és a dir, aquella que es qualifica d'independent o neutra, ja que és aquesta, la pitjor de totes, puix que molta gent es guardarà en absolut de llegir diaris declaradament dolents, però en canvi no tindrà escrúpols d'afagar premsa del gènere neutre.

Cal ofegar amb l'abundància de la bona premsa els perniciosos efectes de la premsa sectària o indiferent, i infondre en la consciència de tots la necessitat, sentida avui en grau superlatiu, d'augmentar i millorar la bona premsa, la que no s'avergonyeix de defensar davant de tothom els interessos sagrats de Déu i de l'Església, per tal de fer front a les escameses del sectarisme, que és val de tots els mitjans, i d'una manera especial de la premsa, per a portar les ànimes a la perdició.

Heus ací, sumàriament exposades, algunes consideracions que ens hem fet, amb motiu de la proximitat de la Diada de la Bona Premsa, diada en la qual tots els catòlics hauríem de fer-nos un deure, complimentant desigs de la jerarquia eclesiàstica, de pregar per l'expandiment de la Bona Premsa, contribuint-hi amb la nostra almoïna; sense que això vulgui significar que en tota la resta de l'any no ens en recordem més. Tinguem sempre present que la premsa és l'arma més eficaç dels nostres temps, tant per a expandir el bé, com per a propagar el mal.

SAGITARIUS.

## ¡PRENSA, PRENSA!

Mucho se ha ponderado en todo tiempo la excelente influencia del periódico, no solo como medio de cultura, sino, más bien, como propagador constante y fácil de la idea en pró de la cual milita. Celosos cultivadores de la Buena Prensa y Apostolados fervientes del Periodismo no han dudado en aventurar futuribles tan ingeniosos como el de que si viviera San Pablo, sería hoy periodista. Valga la sana intención de quienes tal dijeron nada más que para probar la nobleza sublime del que desempeña con rectos fines esta santa misión, tan provechosa y de tan vasto campo como pueda tenerlo otra de las muchas prácticas cristianas. Sin calificarse de exagerada, no me atreveré a sostener tampoco lo que, con escrupuloso entusiasmo, ha dicho un ilustre propagandista; esto es, que se considera acción más meritoria a los ojos de Dios fundar un periódico que erigir una Iglesia o un Hospital.

Salvamos estas ligeras comparaciones hijas de la buena fé, y comparemos equitativamente en las

ventajas religiosamente prácticas que de ambas se siguen.

Hoy, más que nunca, se hace necesaria la cooperación, no solamente intelectual sino económica, en favor del periódico católico pues nadie ignora el adelanto que, en poco tiempo a esta parte, ha adquirido la Prensa mundial. Verdad es que la heterodoxia de mayor producción tanto periodística como literaria, lleva siempre sobre nosotros la ventaja del poco o ningún escrúpulo en la elección de materias a tratar, pero ello no impide para que el diario cristiano rebata siempre en todo y por todo cuanto a nuestro ideal se oponga.

Por ello, no nos cansaremos de repetirlo; se hace preciso preparar convenientemente a toda la Juventud masculina y femenina dado el papel que está en la actualidad representando, para la lucha en defensa de nuestra causa, cuyo campo se encuentra indistintamente lo mismo en la prensa que en el ámbito, tanto en la ciencia como en la literatura.

# Panorama Político Social

## El conflicto de la ley de cultivos

LA FORMULA DEL GOBIERNO HA SIDO ACOGIDA EN LA GENERALIDAD CON RESERVA EXPECTANTE

Esta madrugada, al salir de la reunión celebrada en la residencia del presidente de la Generalidad, a la que han asistido, con el señor Companys, los consejeros y varios diputados, no ha sido posible obtener impresión alguna acerca de lo tratado en la reunión, aunque lógicamente se supone que se trató en ella del decreto presentado por el Gobierno para resolver el conflicto creado con motivo de la sentencia del Tribunal de Garantías contra la ley de Contratos de cultivo, aprobada por el Parlamento de Cataluña.

A la salida de la reunión hablamos con algunos diputados, recogiendo la impresión de que quizá la iniciativa del Gobierno de la República, dé margen a que pueda sa-

lir el de la Generalidad de la posición inconvencible en que ha debido colocarse. Más tarde nos entrevistamos con una personalidad muy afecta al presidente de la Generalidad y al preguntarle cuál era la opinión del Sr. Companys, nos dijo que se mantenía en una actitud reservada.

Esta tarde se celebrará Consejo extraordinario en el Parlamento de Cataluña y aunque se decía que el consejero de Justicia, Sr. Lluhi, preparará el reglamento de aplicación de la ley de Contratos de cultivo, para presentarlo en el Consejo que acostumbra a celebrarse todos los lunes, es posible que sufra retraso la presentación de dicho reglamento.

## La inversión de los créditos para el aumento y organización de los guardias civiles y de seguridad. Manifestaciones del subsecretario de Gobernación

Como se sabe, han sido recientemente aprobados créditos de Gobernación por un total de 47 millones de pasetas para atender a los proyectos de aumento y reorganización de los institutos armados encargados del orden público.

Sobre su aprobación y desarrollo, ha dicho el subsecretario de la Gobernación: Se crean dos mil guardias civiles, al objeto exclusivo de dotar a los puestos pequeños de una plantilla eficiente. Hay muchos puestos de dos y tres guardias. Esto no puede ni debe ser. No pueden ejercer su función con toda la amplitud debida, ni en caso de una agresión, tan frecuentes ahora, son bastantes para la propia defensa. Estos puestos, realmente, están indotados e indefendidos. En lo sucesivo se elevará a siete números seis individuos y una clase.

Se adquirirán estaciones de radio y vehículos armados con ametralladoras. En 1 de julio comenzará también la reforma de la administración de la guardia civil,

que hasta aquí estaba vinculada en las jefaturas de zona. Por esta nueva modalidad pasará a las jefaturas de comandancia, con lo que se simplifica, abrevia y facilita considerablemente, y todo ello sin que suponga el más mínimo gasto. Se crea el tercio móvil y la academia de la guardia civil.

Respecto al cuerpo de Asalto, se aumentan estas fuerzas en cuatro mil hombres, a fin de dotar de una compañía a todas las capitales de provincia, pues, como se sabe, hay varias que no la tienen. Ahora, cada capital tendrá estas fuerzas, suficientes de suyo para repeler movimientos y alteraciones de orden público, con lo cual, además, estarán más vigiladas y protegidas las provincias, evitarán y contendrán muchos excesos y desmanes, frustrarán muchos movimientos, los disolverán con rapidez antes de que se agraven y compliquen, y se evitará, además, con ello, el constante trasiego de fuerzas de un lado para otro.

## Una nota del Presidente del Consejo

Madrid. — Leído el proyecto de Ley, el presidente del Consejo salió a los pasillos y entregó a los periodistas la siguiente nota, que dijo era complementaria del proyecto que acababa de leer en la Cámara.

La nota entregada por el señor Samper, dice:

"En vista del debate parlamentario de la sesión del lunes último, de conformidad con las manifestaciones que hizo el presidente del Consejo de ministros, ha adoptado éste en funciones de acatamiento de la sentencia dictada por el Tribunal de Garantías Constitucionales, los acuerdos siguientes:

Primero.—Considerar nula la ley de Cultivos, votada por el Parlamento catalán en 12 de Abril de 1934, como comprendida, por razón de identidad, en el fallo anulatorio de la sentencia pronunciada por el Tribunal de Garantías.

Segundo.—Obligar a esta apreciación a todos los órganos dependientes de la Administración central.

Tercero.—Amparar el derecho de todos los ciudadanos que reclamen contra la aplicación y eficacia de dicha Ley.

Cuarto.—Exigir responsabilidad a todos los órganos administrativos y Tribunales de Justicia del territorio nacional que apliquen aquella ley.

Quinto.—Disponer que los respectivos departamentos ministeriales dicten las medidas o soluciones encaminadas a la ejecución del anterior acuerdo para el cumplimiento debido de la sentencia de dicho Tribunal de Garantías, y

Sexto.—Solicitar de las Cortes la autorización que prescribe el artículo 61 de la Constitución, a fin de que el Gobierno pueda dictar los decretos-leyes que sean necesarios para la efectividad de los preceptos de la Constitución y del Estatuto de relación al ejercicio de las facultades que incumben a la región autónoma.

## Ha sido detenido el autor del asesinato del general Berenguer

Pamplona. — La guardia civil ha detenido a seis individuos por considerarlos sospechosos.

Es rechazado a preguntas, uno de ellos declaró ser uno de los asesinos del general don Fernando Berenguer. El citado individuo se llama Emiliano Huertas Rojas, natural de Valencia, de 17 años, de oficio mecánico y de filiación anarquista. Manifestó que ignoraba los nombres de los otros dos asesinos de los que sólo sabe que uno de ellos es natural de Elda.

También ha declarado que un chofer les esperó después de cometido el crimen, llevándoles a Zaragoza.

Ha manifestado también que se hallaba en Valencia cuando unos individuos le dieron instrucciones para la realización del hecho.

Al ser detenido Emiliano Huertas, dijo que ninguno de los otros cinco individuos tenían nada que ver con el crimen.

## El Sanatori de la Rabassada

Llegim:

"Segons informes que recollim de bona tinta, és ja una cosa decidida que el Sanatori de la Rabassada, la construcció del qual es va ceure a un projecte de la Mancomunitat, serà traspassat als serveis d'Assistència Social de Tarragona. Com es pot veure, la República i aurà desbarat un cop més els propòsits dels dictatorials de Primo de Rivera, que volien arrabassar aquella obra sanitària al patrimoni de Catalunya."

Bé; però aqueix edifici fou construït amb diners de l'erari públic.

Si eres catòlic y estimas en algo el esfuerzo que supone mantener próspera nuestra Prensa en circunstancias adversas como las que actualmente atravesamos, tienes el deber de propagarla y contribuir al mejoramiento y perfección de sus servicios, aportando suscripciones y anuncios.

## Còpies a màquina

rapidesa, pulcritud, economia. Raó en aquesta Administració.

## FESTA MAJOR DEL 1934

### GRANS FESTES DEL Pòsit Marítim de Pescadors

### Joventut del Pòsit

TRAFALGAR, 26 (BARRI MARITIM)

#### PROGRAMA

- Dia 29: A les deu del matí, REPARTIMENT DE PREMIS als alumnes de l'Escola del Pòsit i obsequis als vells.
- A les onze: GRAN CONCERT i sardanes.
- Tarda, a les tres: CONCERT per l'Orquestrina i debut del CHOR DE JOVENTUT DEL POSIT.
- A les sis de la tarda i a les deu i mitja de la nit, GRANS BALLS.
- Dia 30: Tarda, a les tres: CONCERT. A les sis tarda i a dos quarts de d'onze de la nit, COLOSSALS BALLS.
- Dia 1.er de Juliol: Tarda, a les tres: Cucanyes, cossos i lliurament de "globos".
- A les set tarda: GRANS DIOS BALL de fi de festa.

### ELS CONCERTS I BALLS A CARREC DE LA TAN RENOMENADA Orquestrina AMERICAN JAZZ (AND HIS JANCs)

composta de NOU professors i el seu animador

### GRANS AUDICIONS DE MUSICA DE JAZZ i HOT

Les senyoretes seran obsequiades amb valuosos regals i formoses toies

Acurat i complert servei de REFRESCS, CAFES i LICORS per l'establiment del Pòsit.



**ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR MOSTELLE**

Eminents mèdics lo recomandan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicadísimo para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

**RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA**

**Academia "SOLER,"**

DE

**DIBUJO y PINTURA**

CLASES PARA AMBOS SEXOS

Clases especiales de preparación durante los meses de JULIO, AGOSTO y SEPTIEMBRE

Por la mañana de 11 a 12  
Por la tarde de 3'30 a 4'30

1 hora diaria: ptas. 15 mensuales

**UNION, 2, Entresuelo**

Para informes en "EL LOUVRE"

**Academia Cots**

SUCURSAL DE TARRAGONA

**C. MAYOR, 11 Y 13**

TELEFONO 398

CENTRO ESPECIALIZADO para la enseñanza práctico comercial y de idiomas, por el sistema

**INTUITIVO APLICADO INDIVIDUALMENTE**

en diferentes salones-aulas, para ambos sexos, convenientemente separados

CORRESPONDENCIA GENERAL Y COMERCIAL -- ORTOGRAFIA CASTELLANA Y CATALANA -- REFORMA DE LETRA

PRACTICAS DE ESCRITORIO -- CALCULO MERCANTIL -- TENEDURIA DE LIBROS

INGLES -- FRANCES -- ALEMAN -- TAQUIGRAFIA -- MECANOGRAFIA

**Durante el verano, no se suspenden las clases**

MÉTODOS MODERNOS Y FACILES

PROFESORADO PRACTICO Y ESPECIALIZADO

CLASES PARTICULARES PARA PERSONAS RESPETABLES

CERTIFICADOS DE APTITUD EXPEDIDOS POR LA CASA CENTRAL

PREPARACION DE BACHILLERATO Y PERITAJE MERCANTIL PARA SEPTIEMBRE



# Les pintures murals de la Seu de Tarragona

A l'Excm. Sr. Dr. Manuel Borràs, en la seva consagració episcopal

El degà de la nostra Seu Primada, l'Excm. Dr. Manuel Borràs, bisbe auxiliar electe, és un enamorat tan gran de l'església que presideix, que sempre està preocupat en cercar com podrà augmentar l'esplendor del culte i de quina manera podrà donar major publicitat a les bel·leses artístiques que el nostre temple metropolità atresora. Per ell és una vertadera festa quan ven enaltir el valor de qualsevol joia de la Seu. Doncs, ara que s'acosta la gran festa de la seva consagració episcopal, ens ha semblat oportú dedicar-li aquests mots sobre les pintures murals, el descobriment de les quals tanta joia va proporcionar-li.

i a l'arqueologia, i de cooperar al manifest interès del Capítol catedralici, va comissionar-me (1) per tal que anés a veure si per les humitats que havien sortit al Museu hi havia alguna cosa la conservació de la qual estigués en perill. Trobi retauls tan xops d'aigua que, en alguns llocs de fusta pollada, prement-los, semblaven una esponja en eixir de l'aigua. No cal dir l'informe que vàrem transmetre a Sa Emcia., qui donà, seguidament, les ordres oportunes per tal de corregir les causes que produïen les humitats i salvar les pintures del perill imminent en què estaven. Es despenjaren els retaules, i es feren conductes subterranis de les aigües del carrer; de manera que les humitats no s'han repetit, encara que tampoc s'han repetit pluges tan intenses.

El senyor Degà va aprofitar aquesta avinentesa per embellir la Seu. Què bé que els retaules exornarien els grans panys de pariet d'algunes capelles! I alguns altars moderns, que desduren de la nostra Seu Primada, què bé estarien a la golfa, substituïts pels retaules gòtics, veritables meravelles de la pintura dels temps gloriosos de la nostra pàtria! I posà mans a l'obra, sota el guiatge de l'arquitecte senyor Bernardí Martorell.

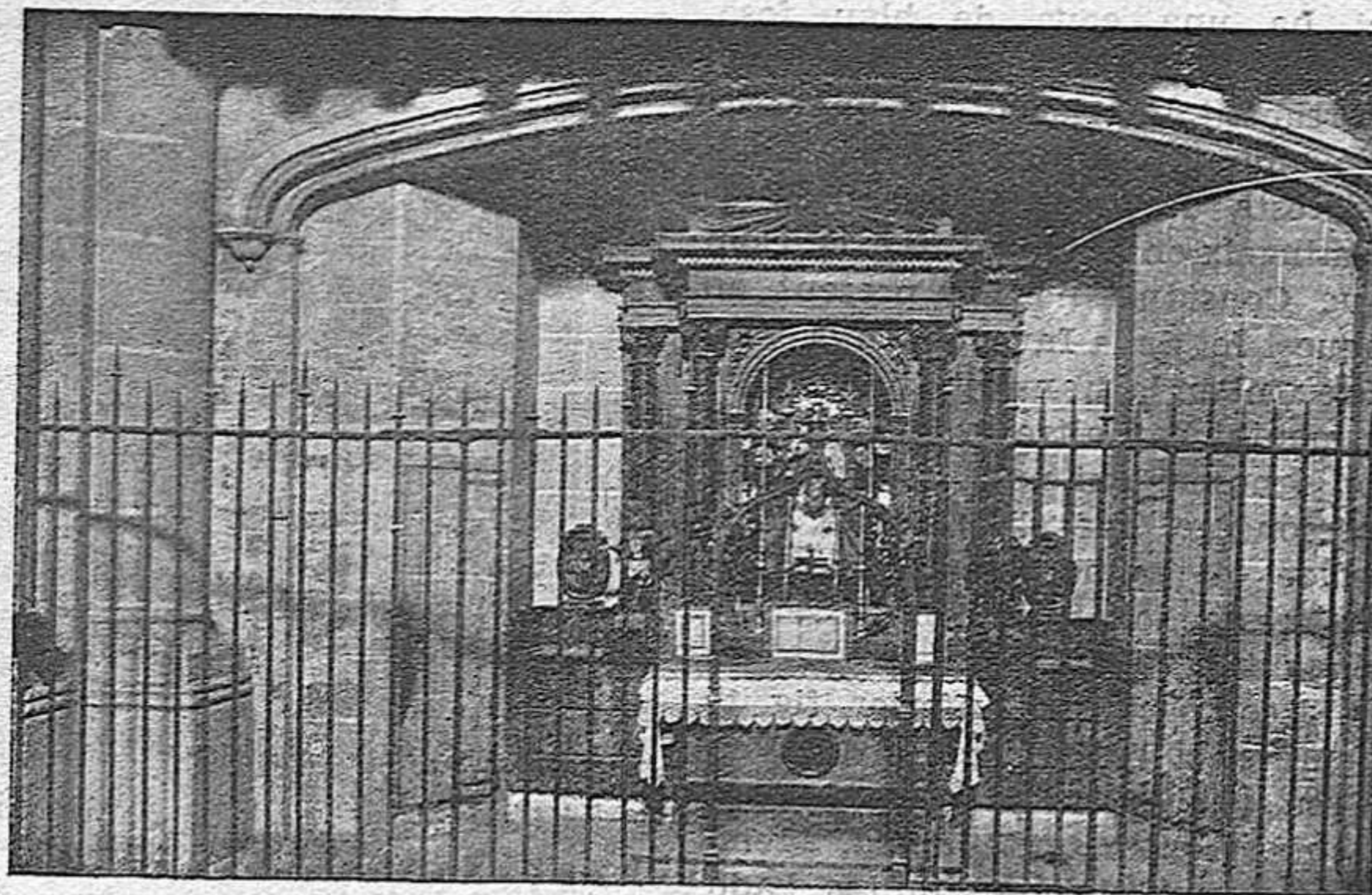


Fig. 3. — Capella de N. D. de Montserrat, n.º 24 de la planta

segle XIX amb aques: gòtic de fuster, i encara curt de l'ofici, propagat amb els catàlegs dels marbristes de la nació veïna, que tan ha enlletgit molts dels nostres temples. La imatge i el doser que la cobria encara es pot veure en la columna de la mateixa capella, enfront l'estàtua equestre de sant Hipòlit. En retirar aquest altar aparegué el mur amb les belles pintures que representen dos passatges

Procedí a traure les capes de calç amb cotó fluix moll d'aigua acidulada, amb tanta paciència que fou premiada amb èxit complet.

Això portà a netejar altres parets de la Seu i traure'n la calç per tal de veure si tapaven pintures. Desseguida hom vegé que la Capella del costat, número 24 de la planta fig. 1, en la que es venera la patrona de Catalunya, tenia també pintures, una gran figura de les quals es veia pujant l'escala que condueix a la tribuna dels cantors. Aquesta pintura està força malmesa pel fregadís dels qui munten per l'escala, fregadís amb el qual no ten solament han fet desaparèixer la calç que cobria la imatge, sinó també la pintura i aviat no quedarà més que la pedra pelada. El mateix senyor Degà féu mirar diferents llocs pel senyor Joaquim Serra, fill del porrer, que trobà restes de pintures en la minúscula sacristia de Nostra Dona de Montserrat i en torn el sepulcre de l'arquebisbe Pere de Clasquesí, traspasat en 1380. Acompanyat de l'entusiasme sempre creixent del senyor Degà, qui el vigilava per tal que no es precipités, aquest jove posà al descobert amb reeiximent digne de tota lloa, les imatges de sant Pau i santa Tecla, figs. 5 i 6, imitant el procediment que havia emprat el senyor Sutrà.

Entretant, el Dr. Borràs, per lletra de 13 de març de 1933, havia comunicat la descoberta a En Joaquim Folch i Torres, Director General dels Museus d'Art de Barcelona, i li demanava ajut per acabar de netejar les parets i posar al descobert totes les pintures. El senyor Folch vingué personalment el dia 26 del mateix mes i, en vista de la importància de la descoberta envià el restaurador dels Museus de Barcelona, En Manuel Grau. Aquest senyor posà al descobert les dues imatges de la dreta de l'espectador de la capella de santa Llúcia, i el grup de la capella dels Sasires, fig. 7.

El senyor Grau va emprar dos procediments: fer desaparèixer la calç amb el lavatge amb una esponja, i anar arrancant la capa de calç amb fines espàtules. Amb el primer procediment descobrí la imatge de sant Feliu i el grup de l'arquebisbe Pere de Clasquesí, amb el qual no va ésser pas gaire afortunat; i, en canvi, va reeixir admirablement amb el segon sistema amb el qual posà al descobert d'una manera impecable la imatge de sant Aleix, fig. 14.

Els senyors Grau i Sutrà presentaren sengles informes a la Direcció General dels Museus de Barcelona, que han estat publicats en el número 30 del "Butlletí dels Museus d'Art de Barcelona" amb profusa il·lustració, que gentilmente ha facilitat el senyor Folch per acompanyar aquest article.

Nosaltres, amb l'afany de sapiguem si les pintures de la capella

de Nostra Dona de Montserrat eren del mateix estil que les de la capella de santa Llúcia, en les hores d'esbargiment que ens permetien les nostres ocupacions, descobrirem la testa mitrada de sant Màxim, fig. 8, emprant el procediment de llevar la crosta superior de la calç amb la punta d'un trempaplume, amb el que havíem vist que el senyor Grau tan bellament reeixia. I no ens hem atrevit a més, persuadits de que la nostra mà era possible per executar tan delicades manipulacions.

La descoberta fins a la data verificada, només ens deixa veure, quasi completament, l'assumpte del sepulcre de l'arquebisbe Clasquesí i l'assumpte de la capella de santa Llúcia, que intentarem descriure somerament.

La paret del reracor és de pedra picada, no molt polidament, per la part forana; i amb força barroeria la part interior; que va, però, tapada pels cadirals. Aquesta cleda és coronada per una senzilla motllura, sota la qual hi ha sis escutes a cada intercolumni, que en la capella de santa Llúcia sembla que fassin de partió als assumptes pictòrics.

La paret del chor amida 4'45 m. d'alçada, i l'espai que hi ha entre columna i columna, era abans de la construcció de les capelles laterals, el més adequat a obs de bastir capelles, fora del creuer. Les pintures fins a la data descobertes en la capella 23 de la planta, fig. 1, ens deixen veure gairebé tota la composició pictòrica que omplenava aquesta capella, fig. 2. Al centre hi ha dos compartiments, un damunt l'altre, que amiden 1'81 m. d'alt per 1'37 m. d'ample, inclosa la sanefa.

Les dues escenes representades en aquests dos compartiments es troben descrites en la *Llegenda Auria* de Voraggio, i en el present treball les volem exposar traduïnt les lliçons tercera i novena en la



Fig. 5. — Sant Pau, capella 20

festivitat de la Invenció de la Santa Creu, de l'antic breviarí de la Seu de Tarragona, imprès l'any 1484. Diu: "L'emperador Constantí envià la seva mare, Elena, a fi que li quiris la Santa Creu del Senyor i en el mateix lloc edificqués una església. Arribada, doncs, santa Elena a Jerusalem, convocà una gran congregació de jueus i els digué: Digueu-me aon és escondit el lleny de la Santa Creu, altrament tots sereu portats a la foguera. Ells, temerosos, li portaren Judas, fill de Simeó, germà del protomàrtyr sant Fstve, i digueren: Aquest baró és fill de just i de profeta i coneix la llei amb els seus fets. Aquest posarà de manifest tot ço que el cor vostre desitja. Llavors santa Elena retingué Judas tot sol, i després d'un petit conflicte entre ambdós, manà que el fiquessén dintre un

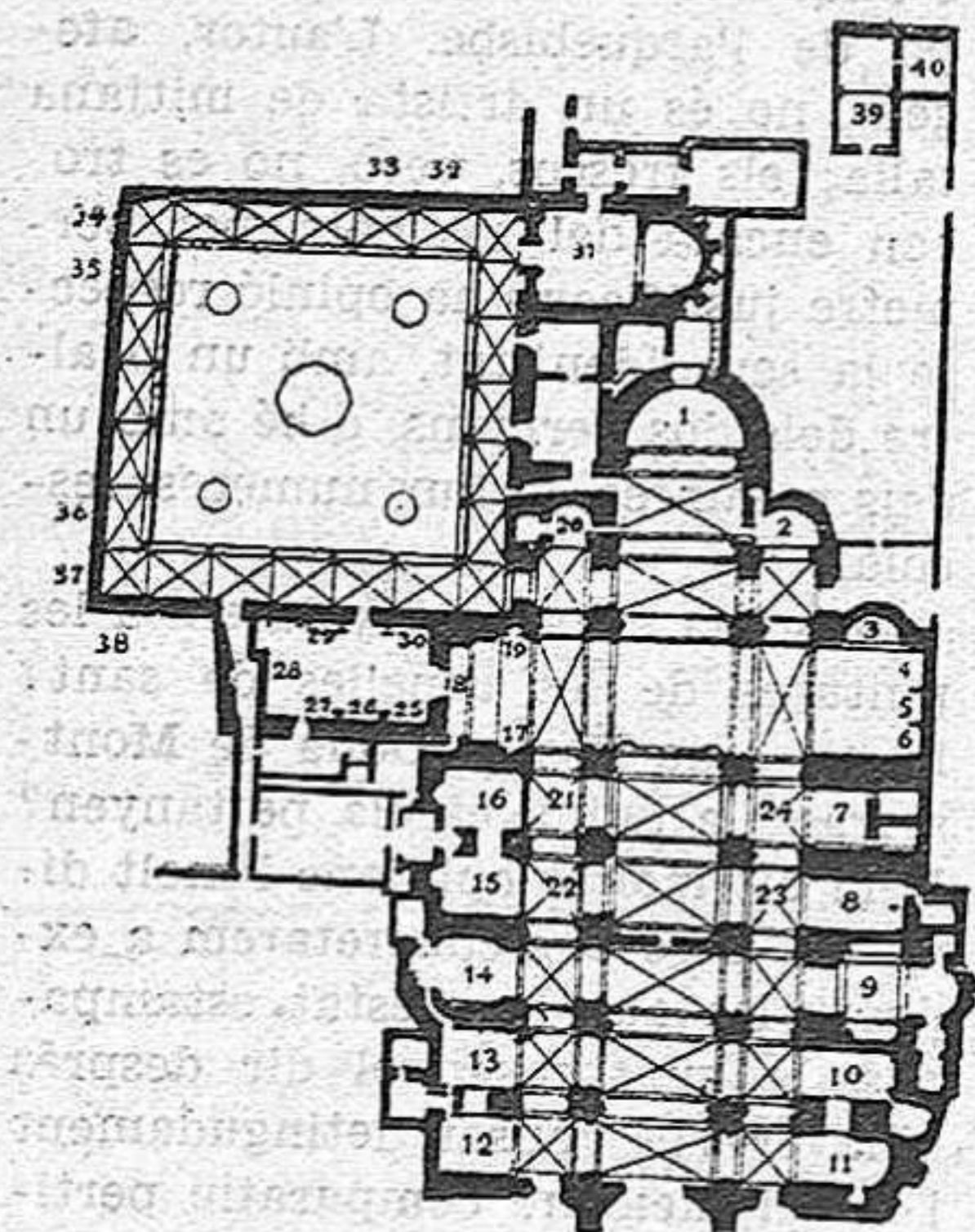


Fig. 1. — Planta de la Seu amb les capelles numerades.

Erem a l'any 1932. Les pluges varen ésser d'una abundància com feia anys i anys que no havien estat vistes. A causa de tantes humitats un llenç de la muralla romana va esfondrar-se i durà molt de temps que una font viva rajava per les escales del Museu Diocesà i les seues parets eren xopes d'aigua.

El Museu està situat a l'ala Nord de les claustres, darrera les capelles 32 i 33, fins arribar a la 34, de l'adjunta planta, fig. 1. La paret interior sosté les terres del carrer de Sant Pau que arriben a un nivell superior al de la volta del Museu, causa per la qual, embegudes d'aigua les terres del carrer, sortia de les parets del Museu un veritable degotall. L'Excm. Sr. Arquebisbe López Pelàez, qui organitzà el Museu en aquest lloc, ja va prevenir-se contra el perill de l'humitat de les parets i féu alçar uns embans de maó de cantell, separats de les parets, per tal d'aïllar dels murs les taules que hi fossen penjades; emperó uns embans tan alts requerien uns suports o tacs que els unissen a la paret, a fi que amb el cimbreix no s'esfondressen. Els tacs de fusta que hi posaren foren un conductor de la humitat de les parets als embans, i el embans quedaren amarats, conduint la humitat a les taules que hi penjaven.

Coneixedor l'Emm. Sr. Cardenal qui tantes probes té donades de la seva protecció a les obres d'art

Els dos primers altars que havien d'ésser substituïts eren el de santa Llúcia, fig. 2 i el de Nostra Dona de Montserrat, fig. 3, que estaven adossats a la paret del reracor, en els intercolumnis indicats amb els números 23 i 24 respectivament, en la planta, que, per a major intel·ligència, acompanyem.

L'altar de santa Llúcia era un altar construït a les darreries del

(1) (Erren de poc traspasats l'inspector i conservador del Museu).



Fig. 4. — Santa sobre fons de brocat, capella 23 (Clitx Sutrà)

de la Invenció de la Santa Creu.

Jo em trobava en el treball de l'excavació de la Necròpolis i fui avisat que pugés immediatament a la Seu, aon trobí el senyor Degà i l'arquitecte senyor Martorell contemplant les pintures aparegudes i plens de joia per la troballa. Vaig dir-los que creia de major interès artístic aquelles pintures que no pas les del retaule que havien projectat col·locar-hi, ja que les judicava de començaments del segle XIV, i eren ben escasses les pintures murals d'aquells temps a la nostra terra. Desseguida vàrem mirar les dates històriques de la construcció del mur que tanca el chor, per tal de veure si responien a la nostre apreciació arqueològica.

Que sapiguem, el chor només pot datar-se pels escuts heràldics que exornen les seves parets, i els que fan al nostre objecte són els més moderns. Al tram posterior hi ha els de l'arquebisbe Ximeno de Luna (1317-1327) i a les troncs del davant, el del patriarca l'Infant Joan d'Aragó (1327-1334).

Al cap de poc de la descoberta l'arquitecte senyor Bernardí Martorell féu venir el senyor Joan Sutrà, ja conegut pels seus treballs de neteja i consolidació de pintures, qui posà al descobert la bellíssima santa reproduïda en la fig. 4,

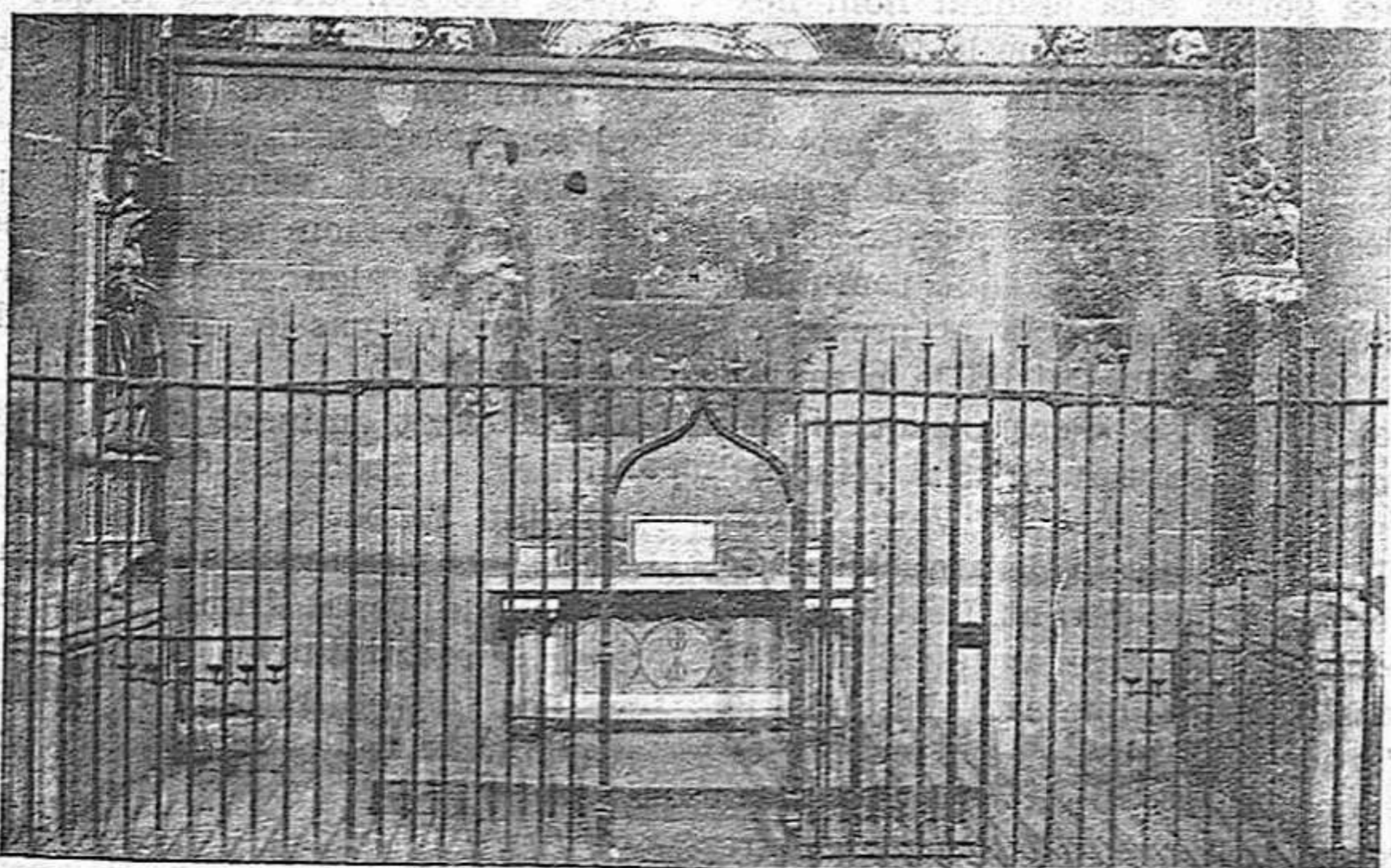


Fig. 2. — Capella de Santa Llúcia, n.º 23 de la planta

pau sec (2). Passats set dies. Judas clamà des del pou i digué: Us Us prego que em trageu fora i un ensenyaré la creu de Crist. Així que Judas hagué ascendit del pou proseguí vers el lloc on la Creu era enterrada. Havent arat allí, encontinent, es commogué

un personatge, fig. 11, tan alt que ni cap en el quadre; puix, mentre aquest té una alçada de 0'84 m. el personatge, amida un metre; ce- nyeix espasa i porta corona amb quatre flors de lliur, i indumentària pròpia d'un príncep de l'època del pintor. El fons d'aquestes pintures és vermell; però, com que l'esmen- tat personatge és vermell també, per tal que ressalti, darrera d'ell hi ha una capa de blau fosc. També a la part dreta del com- partiment inferior hi ha una sec- ció amb un vermell més clar que la resta de l'escena, que prou es distingeix en el gravat, fig. 11. Com que Constantí no fou present en aquest fet de la Invençió de la Vera Creu, ni en la transcrita llegenda és esmentat cap altre gran aristòcrata, ignorem qui puga ésser aquest personatge que el professor Chaudler (4) opina que, malgrat no estar agenollat, podria ésser el donant.

El compartiment inferior, fig. 12, representa l'exhumació de la Vera Creu, que és portada pels dos ser- vents, mentre santa Elena, agenollada i amb els mans juntes, l'ado- ra, fig. 13. A la part oposada hi ha els dos jueus en actitud d'admira- ció. A terra, davant la Santa, hom veu els cabassos, aixades i altres



Fig. 6. - Santa Tecla, capella 20

aquell lloc; de tal manera que el mateix Judas digué: En veritat, Crist, vos sou el salvador del món. I, havent cavat, trobà tres creus i traient-les les portà a la ciutat. Santa Elena, però, manà que fos- sen col·locades en mig de la ciutat esperant que allí es manifestés la glòria de Déu. Prop hora nona hom portava un mort, i Judas féu posar sengles creus damunt d'ell i no ressuscità; mes, en posar sobre el difunt la tercera creu, que era la de Crist, el mort ressuscità, instan- tàniament, i tots els presents glo- rificaren Déu. Santa Elena féu fa- bricar un reliquiari d'argent en el qual col·locà la creu de Crist, i al lloc del Calvari construí una es- glésia".

L'escena superior ens representa el moment de ficar o treure Judas del pou. Tant aquest jueu com l'al- tre que l'acompanya, en ambdós



Fig. 8. - Sant Màxim, capella 24

eines amb què, figura, desenterra- ren les creus. La Creu Santa es dis- tingeix de les altres, a més d'esse- més gran, per tenir un bastó a la part superior on estaria fixat l'INRI, i en què des del cel, repre- sentat per un segment de cercle surt vers la Creu un raig de llum. En ambdues escenes Judas porta sobre el cap la inscripció JUEU. I en el compartiment inferior, da- damunt el cap de santa Elena hom llegeix: SANTA ELENA. Totes aquestes lletres, i altres que hi ha són de caràcter gòtic monacal, i d'un estil propi de la primera meit- tat del segle XIV. Crida l'aten- ció que, en el compartiment de dalt, santa Elena no porta nimbe, al re-

(4) PROF. CHAUDLER R. Post.: History of Spanish Gaintimé, vol. V. pàgs. 239 a 242. Ens ha facilitat aquesta obra, acompanyada de la traducció de la part referent a les pintures de Tarragona, el Sr. Sutrà.



Fig. 9. - Juen, capella 23

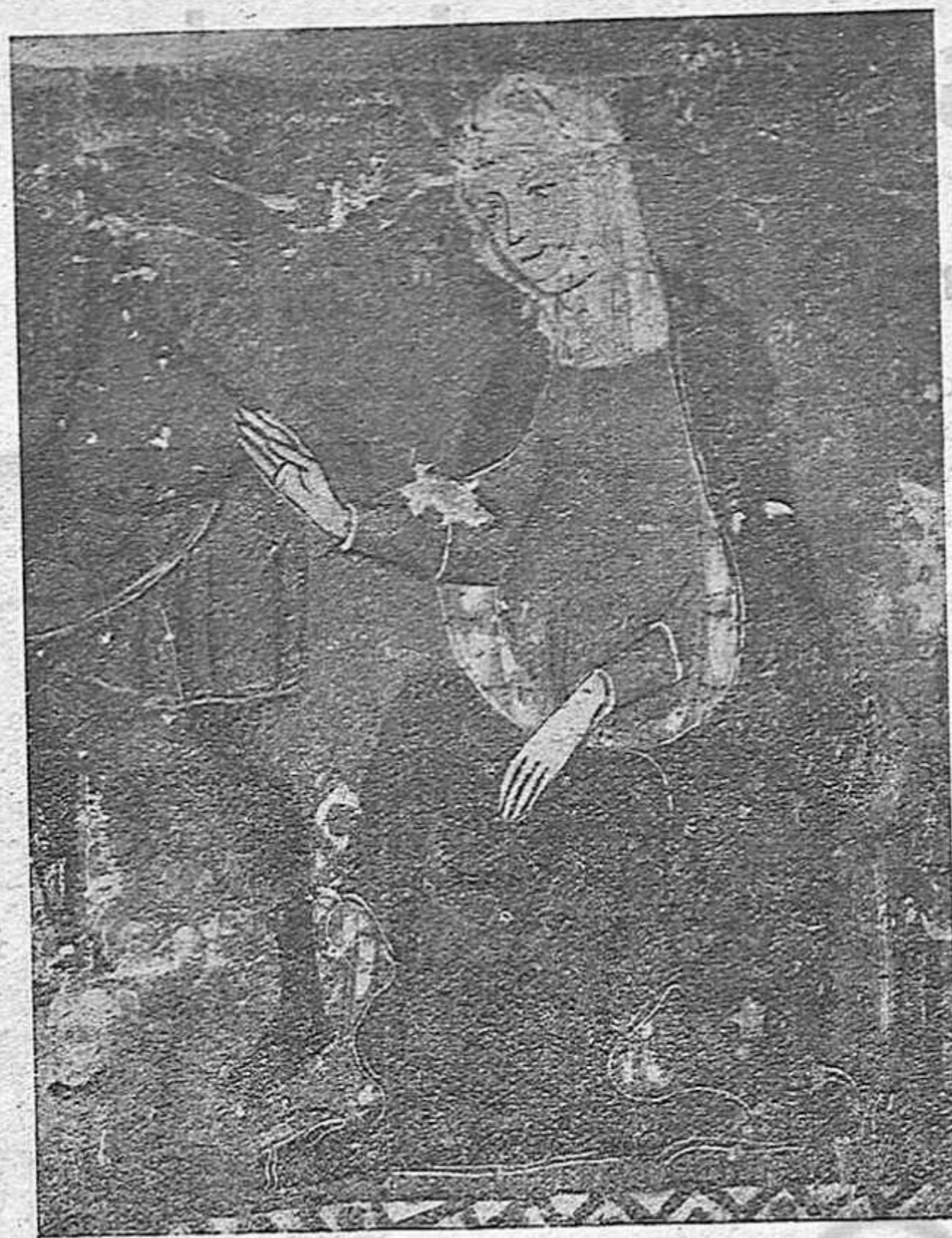


Fig. 10. - Santa Elena en el compartiment central superior capella 23 (Clisé Sutrà)

vés de l'altre; com si el contacte de la Vera Creu l'hagués santifi- cada.

Aquests dos compartiments estan voltats i dividits per una sanefa feta de creus, en forma d'equis negres i punts quadrangulars ver- mells en els espais blancs entre creu i creu. Al costat dret de l'es- pectador, aquesta orla és de creus vermelles dintre dues línies negres amb el fons ataronjat i continua així per sota sant Felu i puja verticalment a dividir els dos com- partiments de la dreta, en els quals són pintats sant Felu i sant Aleix, fig. 14.

Al fons d'aquestes dues figures, de tamany quasi al natural — sant Aleix amida 1'32 m. — és blau amb el sol jaspejat. El blau que campeja en sant Aleix és més fosc que el de sant Felu.

Sant Aleix, peu nu, habillat de pelegrí, porta a la mà esquerra un llibre vermell amb gofrats geomè- trics pintats de sèpia.

A l'altra banda dels dos com- partiments centrals hi ha també dues grans figures. Del poc que hom ha descobert de la de més a l'esquerra es pot assegurar que hi ha una imatge vestida de blau sobre fons vermell, de la qual hem descobert el nimbe entre els dos escuts cor- respondents, escarpellats en el re- racor. I no hem procedit al des- crosament de la cara refiats de que ho executaran els mestres en aquesta art nova de descobrir i transportar pintures murals; no tan nova, però, que ja no la practi- quessen els romans (5).

Entre aquesta figura i els dos tan repetits compartiments de la invenció de la Vera Creu hi ha la més magestuosa imatge, fig. 4, de tota aquesta composició que desco- brí el senyor Sutrà. Amida 2'04 m. d'alçada i sosté no sabem si la creu o una palma amb la mà dreta i una corona d'espines a l'altra. Quan s'acabi la neteja, apareixerà la lle- genda de quina santa sigui. Tot el fons d'aquest compartiment és co- bert d'un brocat pintat a la trepa, i estarà delimitat per la mateixa orla que té la santa a l'esquerra, de la qual ja ens hem ocupat. Ho creiem així per tal com li passa per sota els peus.

Sota aquest compartiment i part del central hi ha en dues ratlles aquesta inscripció:

CRVX: BONA: CRVX: DIGNA: IICNVN: SVPER: OMMA: LIGNA ME: TIBI: CONSIGNA: NE: MO- RIAR: A: MORTE: MALIGNA

Per tot el que tenim exposat ja es veu que creiem equivocada la opinió del professor Chaudler (6) qui diu que aquesta figura ocu- pa el lloc central de la composi-

(5) (PLINI, XXXV, XIII, 25. = VI-TRUBI, I, VIII, 40). (6) (Lloc citat).

ció i que a la seva dreta vindran altres temes per l'estil del que té a l'esquerra. Només cal mirar la fotografia de conjunt, fig. 2, per quedar convençut de la nostra afir- mació.

De què tenim dubte és de si, en un pla inferior de totes aquestes hi haurà altres imatges, com ocor- re en la capella número 24, fig. 1. En aquesta tenim una gran figura en el mateix pla de les que acabem de descriure de la capella número 23. Però en la capella 24 hi ha sant Màxim, fig. 8, els peus del qual, si la representació és completa, toca- ran al sòl de la Seu i la imatge tin- drà una alçada de 1'73 m. Això ens fa sospitar si també n'hi haurà a la capella de santa Llúcia.

De sant Màxim només és des- coberta la bella testa mitrada cir-

cada de vermell i amb una capa blava. L'arquebisbe, de pontifica- amb el pali, vesteix una capa ver- mella sembrada d'ocells negres que porten al bec un ram de llor que es corba fins més avall dels seus peus. Aquest motiu ornamental se- rà pintat a la trepa, car són tots exactament uniformes i es dedueix també pels llocs d'unió del motiu, que cal sempre en procediments d'aquesta mena.

Al costat d'aquesta composició hi ha l'ossera del prelat, entre sant Pau i santa Tecla, figs. 5 i 6. Aques- ta santa a més del nimbe d'or por- ta corona de flors de lliur, que per altres obres de Verges de la Seu de Tarragona podem creure si, en aquell temps, seria el distintiu de les Santes Verges.

El repetit professor Chaudler diu que aquestes pintures poden datar- se molt bé de durant o immediata- ment després dels anys 1358 a 1380, terme del pontificat de Clasquerí i diu que són d'una manera sem- blant a la dels Serra, de qui era tema molt estimat els ocells en branques com els que ornem la ca- pa de l'arquebisbe. L'autor, afe- geix, no és un artista de mitjana talla; els frescos, però, no es tro- ben encara del tot nets, per per- metre justificar una opinió respec- te la seva identitat, amb un o al- tre dels dos germans, o bé amb un dels membres de llur numerosa es- cola.

Quina data assenyalarem a les pintures de les capelles de santa Llúcia i de Nostra Dona de Mont- serra; i a quina escola pertanyen? Hem oït moltes opinions i molt di- verses, però ens concretarem a ex- posar les que han estat estampa- des, la qual cosa vol dir després d'haver-s'hi pensat detingudament i fet el raciocini comparatiu perti- nent.

El Director general dels Museus d'Art de Barcelona, senyor Joaquín Felch i Torres, encara que amb re- serves, diu que "es tracta d'una obra feta en el segle XIV, potser vers les seves darreries". Valent-se només de la comparació dels ele-



Fig. 11. - Personatge del compartiment central superior, capella 23 (Clisé Sutrà)

cuïda de nimbe que té fulles d'or decoratives. Aquesta testa està co- brielada per un dossier d'arquitec- tura gòtica sota el qual hom lle- geix distintament que la figura re- presenta sant Màxim.

Descriurem breument el tema de les pintures de la Capella dels Sas- tres, número 20 de la planta, fig. 1. Damunt la porta que comunica aquesta capella amb el presbiteri de l'altar major, hi ha la pregaria de l'arquebisbe Pere Clasquerí, fi- gura 7, traspasat en 1380. L'escena està formada per la Verge, amb l'Infant, asseguda, i l'arquebisbe de genolls al seu davant. Des de la co- rona de la Verge al sòl hi ha 103 cms. L'Infant que està d'esquena a l'arquebisbe gira el cap envers ell i amb la mà dreta s'agafa a l'es- cot de la Verge, deixant entreveure que en resta, una actitud de ten- dresa inenarrable. La Verge va to-

ments d'aquesta descoberta queda refutada aquesta opinió. Les pintu- res del sepulcre de Clasquerí pot dir-se que són datades, ja que és poc comú que hom decori el sépul- cre d'un prelat molts anys després del seu traspàs. I, estudiades ar- queològicament, veiem difícil que els crítics no facin les de les cape- lles 23 i 24 algunes dècades més velles que no pas les de la capella número 20 (7).

L'esmentat eminent crític nord- americà, el professor Chaudler (8) diu: "En l'aspecte tècnic, la nova descoberta sobrepassa els demés frescos de l'estil franco-gòtic co- neguts a Catalunya. Mentre que en les altres restes de pintu- res murals del cicle que ens ocu-

(2) (Lucum siccum). (3) Arx. Hist. arxidiocesà. Inven- tari vell, full 571.

(7) (Vegeu planta fig. 1). (8) (Lloc citat).

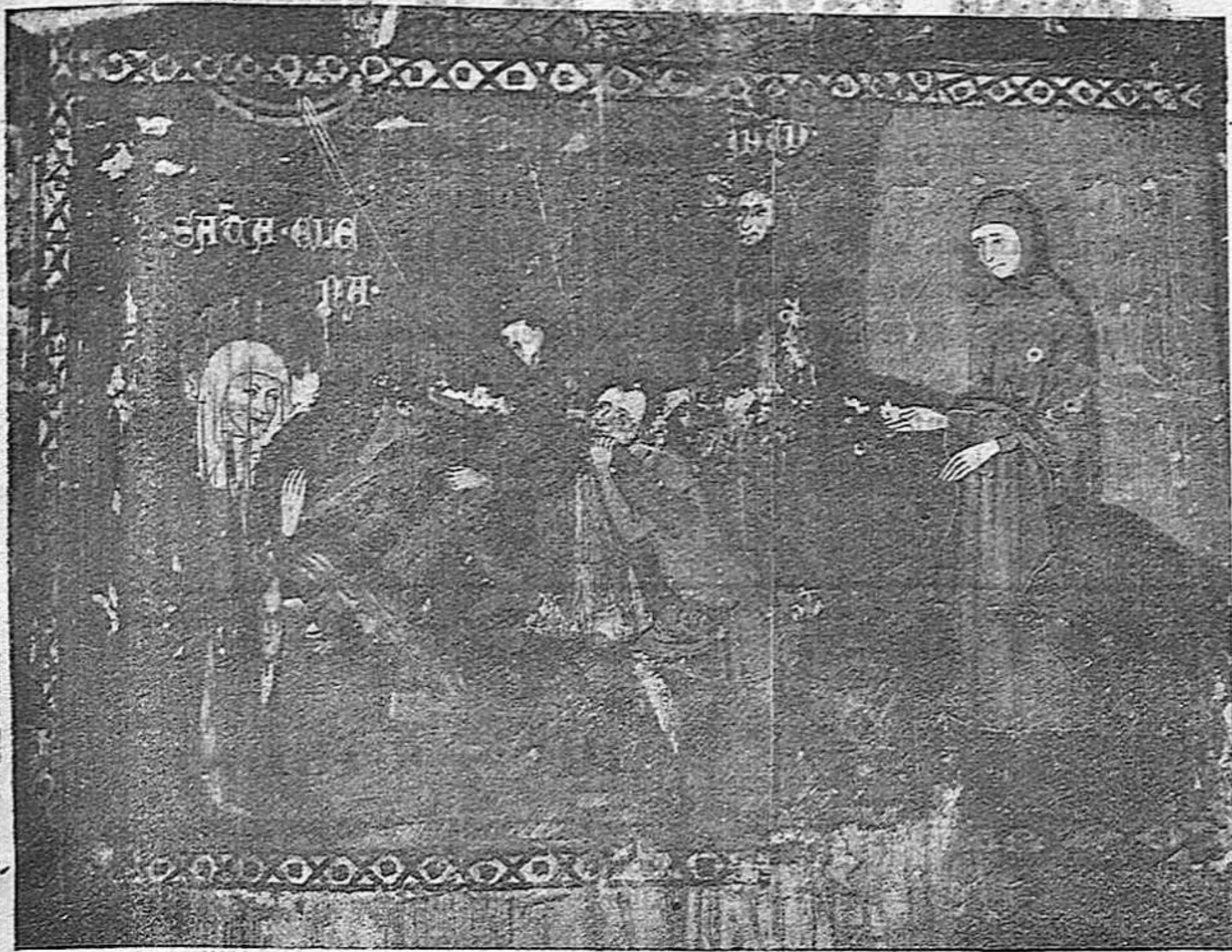


Fig. 12 - Escena central inferior de la capella 23 (Clixé Sutrà)

pa apareix més aviat l'obra d'un artesà lústeu, en la gran Seu de Tarragona ens trobem en presència d'un vertader mestre. L'ur estil, en efecte, especialment les ondulacions, reposades, restringides, gòtiques de les draperies poden escassament perbreure una data més enllà del 1350."

Es comú en estudiar una obra pictòrica, buscar analogies en les escoles d'altres països. Hom pot

suposar que Tarragona tindria la seva escola de pintura, puix ja a l'any XXII del rei Lluís el Jove—1158—trobem un "Guilelmus pin-tor" (9) i en ple període gòtic hi havia el carrer dels pintors i hom

(9) (Arx. Hist. Arxidiocesà, còdex A. B. full CI).

(10) (Vegeu: SANÇ CAPDEVILA: La Catedral de Tarragona, en curs de publicació).

troba dades d'alguns mestres residents a aquesta ciutat (10). Empe-ro, àdhuc que fesmentat pintor Guillem, i altres, hagués en format escola, cap deducció podem fer-ne per tal com no han estat conservats els treballs llurs. Esguardant, doncs, les obres estrangeres, nosaltres no estem suficientment documentats per a establir paral·lels entre l'art d'altres països i el del nostre i amb ells deduir el gust que pogué influir en el pintor tarragonès. El gran crític i historador de l'art de la nostra terra, Mr. Fost (11), judica les nostres pintures d'estil "Franco-Gòtic". No direm pas que no; però ens permetrem constatar que Tarragona veïna més amb les nacions de l'altra banda de la Mediterrània que no pas amb la nació veïna de més enllà dels Pirineus. En 1347 morí el començat de Tarragona Tanager, de cognom alemany, l'artística memòria del qual encara es conserva a la capella de Santa Tecla la Vella (12). En aquell temps quasi sempre hi havia canonges de la nostra Seu anants i vinents de Roma, i continuament n'hi havia un parell que residien a la Ciutat Eterna, per defensar les eternes querelles capitulars. I de l'insigne dignatari de la nostra Seu, el pa-

(11) (Lloc citat, pàgina 259).

(12) (Vegeu: ANGEL DEL ARCO, La primitiva catedral de Tarragona, santa Tecla la Vieja, p. 33. Tarragona, 1916).

vorde Guerau de Rabertli, qui pogué testar per indult del papa Joan XXII, trobem que tenia de familiar el citarista Nichole, i entre els seus diversos llegats hom fa esment d'un "sobre altar de tela de Rems... I camis de tela de Rems ab aparellaments d'obres d'Ongria... II cortines de drap d'obra d'Alamania e I sobre altar d'aquella mateixa obra... II draps d'obra sarraynescha negra e'l camp blanch folrats de tafata vert e per la orla els senyals de claus e del Papa Johan... quatuor tabulas pictas operis de



Fig. 13 - Santa Elena, capella 23 (Clixé Sutrà)



Fig. 14 - Sant Aleix, capella 23

Gretia". Aquestes quatre taules pintades d'obra de Grècia les llegà a l'altar de sant Andreu de la Selva (13).

Així com feien venir teles d'Hongria i d'Alemanya, i pintures de Grècia, també en podien fer venir pintors o amb obres ultramarines influenciar el gust estètic dels artistes indígenes.

J. SERRA VILARO.

(13) (Arx. Capitular de la Seu, cart. de la capella Corporis Chrosti).

## La Cambra de la Propietat Urbana a l'opinió pública

### EL NOU PROJECTE D'IMPOST MUNICIPAL

La Comissió de Govern de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, utilitzant la facultat concedida als Municipis majors de deu mil habitants per una Llei aprovada fa pocs dies pel Parlament de Catalunya, ha format en la sessió que tingué lloc el darrer dia 4, un Pressupost extraordinari per a la realització de diferents obres i millores urbanes el qual import total de 552.000 pessetes es preté que s'atengui amb el producte de l'implantació de l'Impost del valor dels solars edificats i per edificar, recarrec del cinc per cent damunt els bitllets dels espectacles públics (excepció fetes de funcions de teatre), i amb l'imposició de contribucions especials a determinades obres a realitzar.

Dit Pressupost ha estat exposat en les oficines de l'Intervenció municipal a l'objecte de sotmetre-lo a la corresponent aprovació de l'Excm. Ajuntament, de manera que en principi, es tracta tan sols d'un projecte que encara es troba pendent del "placet" o aprovació del Consistori; i per tant s'està a temps de que per tots i cada u dels interessats es presti l'atenció deguda per a evitar que esdevingui una injustícia que agreui més encara la situació precària de la propietat urbana contra la qual riquesa quasi únicament es dirigeix el fisc altre vegada.

La Cambra vetllant pels interessos que li estan confiats es dirigeix amb aital motiu a l'opinió pública, per a que es capaciti bé dels nous projectes tributaris que el nostre Ajuntament es en estudi per a portar a terme, tan aviat com pugui. La Comissió municipal de Govern ha formulat el precipitat pla d'obres i d'exaccions municipals abans dit, quina gravetat i injustícia es creu obligada aquesta Cambra a posar de manifest, per a evitar, si és possible, o minorar quant menys llurs funestes conseqüències.

Comença l'informe de la Comissió de Govern afirmant que si bé aquí a Tarragona, la crisi de treball, sobtadament no és d'importància, cal prevenir-se i assegurar una pla d'obres que proporcionï feina a jornals a les classes treballadores; res té la Cambra que objectar a això, però fa present que aquesta obligació de procurar mitjans de vida a les classes menesteroses ha

de recaure dintre dels bons principis, sobre totes les classes benestants, siguin de la classe que vulguin, i no precisament sempre damunt la propietat, començant per donar des de les altures un gran exemple d'austeritat, rones hi ha que tindre present que per molt que digui, que faci i que recapiti l'Ajuntament no podria viure si no té en compte els interessos de tots els ciutadans, i que el crèdit de les corporacions públiques és més fill de la confiança que inspiren de dels cabals de que disposen.

Fins ara les noves exaccions autoritzades per la Llei de 15 de març darrer, han estat utilitzades per poquíssims Ajuntaments, solament té notícia la Cambra d'haver-lo establert l'Ajuntament de Lleida i dos o tres municipis més, els altres el tenen en estudi.

Tot i amb això, l'Ajuntament de Barcelona, a benefici del qual principalment s'ha creat el nou impost, l'aplica però amb la módica quota d'un 0'25 per cent, i tinguis en compte que l'Ajuntament de Barcelona és el municipi d'Espanya que té el deute més gros; mentre que el nostre Ajuntament, generós com sempre, aplica la quota màxima autoritzada, o sigui l'u per cent.

Per a agreujar més la situació de la propietat urbana, es simultaneja el nou impost amb un impremedita pla d'obres que compén carrers de poquíssima importància, per un total de 356.000 pessetes, de qual quantitat n'hauran de pagar els propietaris 226.302'55 pessetes, és a dir, que d'aprovar-se dit projecte, els propietaris de finques urbanes dels carrers afectats per les noves obres, a més de l'import quasi total de les mateixes, hauran de pagar l'u per cent del nou impost. Cò que implicaria l'absorció de la renda durant molt de temps.

Per a capacitar-se del feixuga que resultaria aquesta nova càrrega que vindria a esgotar el producte dels immobles urbans i per conseqüència a anular el seu valor és prou suficient prendre com a tipus una casa de preu mitjà, i fent imparcialment els deguts deguts comptes d'ingressos i pagaments es veurà ben clar que correntment la renda es troba disminuïda en més d'un 50 per cent, i

són molts els cassos en que excedeix d'aquesta proporció.

La Cambra com ha fet en altres ocasions, no deixarà de seguir el curs de l'expedient esmentat i posarà a contribució tot quant pugui dins la seva capacitat jurídica i facultats reglades, per impedir que el nou impost prosperi o almenys que els gastos que s'acordesin, es facin dintre la màxima austeritat i en normes vertaderament econòmiques, però contribuint-hi ro solament els titulars de la riquesa urbana sinó tots aquells que tenint béns o interessos de qualsevol espècie estiguin també obligats

a contribuir a les finalitats que principalment en el projecte es proposen, això és, a previndre que l'atur obrer augmenti en proporcions, remeiant-lo en la manera que es pugui, a qual obra, naturalment, hi han de contribuir tots i ro una sola classe determinada de ciutadans. Mes és precis que tots i cada u dels interessats es preocupin d'aqueixos problemes i prestin la cooperació indispensable per a que l'opinió es manifesti en favor de l'imperi del dret i de la equitat.

Tarragona, 28 de Juny del 1934.

## DEPORTIVAS

### Rem

#### GRANS REGATES A REM

#### CAMPIONATS DE CATALUNYA DE IOLS I CANOE ORGANITZADES PEL CLUB NAUTIC PER A DIUMENGE

##### PROGRAMA

A les 5'15.

Regata individual de canots de passeig

Reservada als senyors socis del C. N. de T.

Trajecte: 1.000 metres amb una virada.

Premis: 1.r 5 medalles vermeil; 2.n Id. d'argent; 3.r Id. de bronze. Remers: A. Triguero, A. L. Cabré, A. Munté, C. R. del Rey i Sevil.

A les 5'35:

Regata de iols de mar a 4 remers i timoner

Categoria debutants (interclubs) Trajecte: 2.000 metres amb tres virades.

Premis: 1.r 5 medalles vermeil. 2.n 5 d'argent; 3.r 5 de bronze.

Embarcacions i tripulants

I. "X. X.", Castillo, Galofré, Hidalgo, Castelló; timoner, Lozano; del Club de Rem de Barcelona.

II. "Mare Nostrum", del Club Marítim de Barcelona.

III. "Salou", Utrera, Llopis, Basalú, Duran; timoner Poch; del Club de Mar de Barcelona.

IV. "A. Escofet", F. Martínez, L. Villasevil, A. Sanromà, J. G. Campillo; timoner Andreu; del Club Nàutic de Tarragona.

A les 6'00:

Regata de iols de mar a 4 remers i timoner

Campionat de Catalunya Trajecte: 2.000 metres amb tres virades.

Premis: 1.r Copa D. A. Escofet i 5 medalles vermeil; 2.n 5 medalles d'argent; 3.r 5 de bronze.

Embarcacions i tripulants

I. "Mare Nostrum", Founquerni, Giral, Founquerni, Bonet; timoner X. X.; Club Marítim Barcelona.

II. "X. X.", Vives, Palau, Cardona, Bruguera; timoner S. Carbonell; Club de Rem Barcelona.

III. "Salou", Goula, Guardiola, Arderiu, Pomés; timoner Picher; Club de Mar Barcelona.

IV. "A. Escofet", Hugué, Fort, Fiat, Illarramendi; timoner Andreu; Club Nàutic Tarragona.

A les 6'20:

Regata de iols a dos remers i timoner

Campionat de Catalunya Trajecte: 2.000 metres amb una virada.

Premis: 1.r Copa D. Pere Cavallé, ex-comissari Generalitat, i 3 medalles vermeil; 2.n 3 id. d'argent.

Embarcacions i tripulants

I. "Molfort's", Aragonés, Del Toro; timoner: J. Picher; Club de Mar Barcelona.

II. "Catalunya", Club Marítim Barcelona.

III. "L. Granada", Marca, Bech; timoner Rafi; Club Nàutic Tarragona.

A les 6'45:

Regata de Canoes (Campionat) Trajecte: 2.000 metres amb tres virades.

Premis: 1.r Cop ade l'Excm. Ajuntament de Tarragona (tercer any) i medalla vermeil; 2.n Id. d'argent.

Embarcacions i remers

I. "Solraig", F. Morà; Club de Rem Barcelona.

II. "Nena", J. Prat; Club Nàutic Tarragona.

A les 7'15:

Gran partit de water-polo

entre les seleccions del Reus Deportiu i el Club Nàutic

Acabades les proves es procedirà al repartiment; de premis i acte seguit es celebrerà un lluit ball en honor a les tripulacions foranes, a l'estatge social.

#### TROFEU PIC I PON

Aquest Trofeu consistirà en una Copa per a totes les proves en conjunt i en serà guanyador el Club que obtingui major puntuació.

Per la puntuació total es comptaran 3 punts per l'arribat a primer lloc, 2 pel segon i 1 pel tercer.

Per entrar en possessió definitiva del Trofeu deura guanyar-se dos anys seguits o tres alterns.

#### AGRAIMENT

Del senyor president del Club Nàutic rebem amable invitació per a assistir als Campionats Catalans de Rem, que diumenge es corren al nostre port, i el programa dels quals resta detallat en altra part d'aquesta Secció.

Agraïm la deferència i prometem assistir-hi.

#### Atletisme

#### PRIMER CAMPIONAT DE CATALUNYA D'AIXECAMENT DE PES

La Federació Catalana de Gimnàstica ha tingut la gentilesa d'ofrenar al Club Gimnàstic l'organització del I Campionat de Catalunya d'Aixecament de Pes.

Aquest Campionat tindrà efecte els dies 23 i 24 de Setembre propers a l'estadi de l'Avinguda Catalunya.

No cal dir que la nova deixarà satisfets als esportius tarragonins. Nosaltres agraïm la deferència a la Federació, i les gestions portades a terme pels directius del nostre primer Club perquè fos un fet l'organització d'aquests Campionats.

Finalitzant, volem remarcar que la cooperació del delegat del Gimnàstic a Barcelona, En Sebastià Ayxela, ha aportat el màxim esforç i en aquest "afer" esportiu. N'anirem parlant!

# Día de la Prensa Católica

(29 DE JUNIO)

## ORACION — PROPAGANDA — COLECTA

La obra que emprendes es muy apta para procurar a tu pueblo las ventajas más preciosas. El rasgo característico de nuestra época es que en todo lo concerniente al modo de vivir y de pensar se toma inspiración, de ordinario, de las hojas diarias esparcidas por doquier. Para curar los males de nuestro tiempo, precisa, pues, utilizar medios acomodados a esta realidad. Por lo tanto, a los escritos oponemos escritos; a los errores divulgados aquí y allá, la verdad; al veneno de las malas lecturas, el remedio de lecturas saludables; a los diarios cuya influencia perniciosa se deja sentir todos los días, al menos el buen diario. Dejar a un lado medios semejantes es condenarse a no tener acción alguna sobre el pueblo y no comprender el absoluto el carácter de su tiempo. Por el contrario, demostrará conocer óptimamente su época aquel que para sembrar la verdad en las almas y propagarla entre el pueblo sabrá servirse con habilidad, celo y constancia de la Prensa diaria. (Pío X arzobispo de Québec en ocasión de fundar éste un diario católico).

TODOS LOS CATOLICOS DEBEN CONTRIBUIR A FORMAR  
UNA PRENSA PODEROSA

# VIDA RELIGIOSA

## SANTORAL

Sants Siro, bisbe, Marcel, màrtir, i santa Beneta, verge.

Missa del dia

De sant Pere i Sant Pau, Apòstols.

Doble de primera classe amb octava comú.

Ornaments vermells.

### FESTA DE PRECEPTE

La tradició eclesiàstica ha unit inseparablement aquests dos noms, com a representatius de la suprema autoritat de l'Església i de la doctrina del Crist, i per raó d'ésser aquests Sants els fundadors de l'Església Romana. Avui, però, honorem especialment el Príncep dels Apòstols i fonament de la Santa Església. Fill de Betsaida (Galilea), de nom Simó, senzill pescador, sense lletres, fou elegit pel Crist, que li canvià el nom pel de Còfas o Pere, que significa pedra o roca, al·lusió misteriosa a la seva vocació, i anà disposant aquella naturalesa inculta i brava a la més alta dignitat i santedat. De la seva vida d'apòstol, reixen la gloriosa confessió del caràcter messiànic i de la divinitat del seu Mestre, per la qual fou constituït Cap indefectible de l'Església i representant inviolable del Crist i el triple testimoni d'amor a què el sotmeté el Salvador, després de la resurrecció, en virtut del qual el confirmà en les seves augustes funcions. Envers l'any 43 es dirigí a Roma, passant per Antioquia, i la ciutat que fou centre del paganism, ho esdevingué de la religió del Crist. Sant Pau cooperà activament els darrers anys en les seves tasques, i el 67 foren els dos arrestats per Neró, a la presó Mamertina, i els fou donat martiri, que se suposa ocorregut el dia d'avui, probablement a un any de distància: a sant Pere se'l féu morir en creu, com havia predit el Senyor, de cap per avall, en una esplanada del Vaticà. Sant Pau morí d'un cop d'espasa, en la Via Ostiense. Es tradició que la testa d'aquest sant donà tres salts en terra, i que dels llocs que tocà en brollaren tres fontanes.

Missa per a demà

De la Commemoració de Sant Pau.

Doble major.—Ornaments vermells.

### QUARANTA HORES

Es celebren a la parròquia de la Trinitat essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de les quatre a les vuit de la tarda. El dia 30 comencen a Sant Domenec.

### RECES MENSUAL A SANT FRANCESC

Per a homes i joves avui, dia 29, a dos quarts de vuit del vespre.

Cultes per avui

### FESTA DE PRECEPTE

En totes les parròquies i esglésies es diran misses com els diumenges.

SANT PERE.—A dos quarts de deu, ofici solemne amb sermó.

SANT FRANCESC.—Tarda, a les tres, Viacrucis i rosari.

A dos quarts de vuit, recés espiritual per a homes i joves.

SANT MAGI.—A les onze, missa cantada en honor de Sant Pere a intenció dels veïns i propietaris de la Plaça de les Peixateries Velles.

TRINITAT.—Misses a dos quarts de set, dos quarts de vuit, les vuit i dos quarts de nou. A dos quarts d'onze, missa d'infants, que serà de reserva de les XL Hores.

Tarda, a les set, rosari, mes del Sagrat Cor, trisagi cantat, sermó, benedicció i reserva.

Cultes per a demà

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre).—A les set, missa i felicitació Sabatina.

Des de les vuit, vetlla a la Mare de Déu.

Tarda, a les cinc, Rosari, felicitació Sabatina i cant de la Salve.

ció Sabatina i cant de la Salve, SANT JOAN.—Tots els dies misses a les sis, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les set, Rosari i octaviari de Sant Joan.

Catecisme de sis a set a la Sala parroquial.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i visita a la Verge de Montserrat.

Tots els dies a les vuit, Exposició, mes del Sagrat Cor, sermó i reserva.

Tarda, a les sis, Catecisme al Casal.

SAGRAT COR.—Tots els dies, a dos quarts de vuit, missa i exercici del mes.

Tarda, a les set, Exposició, Rosari, exercici, predicació i reserva.

CARME.—A dos quarts de set, missa Sabatina cantada per la reverenda Comunitat.

Tarda a dos quarts de set, Exposició, Rosari, exercici, visita Sabatina i Salve.

SANT DOMENEC.—A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a les quatre, Exposició. A un quart de vuit, Rosari, Trisagi, Iletanies dels Sants, benedicció i reserva.

## Mot d'ordre

Avui, festivitat dels Sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, el Grup "Audax" referma la seva incondicional adhesió al Sant Pare Pius XI, i prega a tots els feojistes que ofereixin llurs pregàries a la seva intenció.

Militants disciplinats en els rengles de l'Acció Catòlica, els Feojistes deuen posar tot el seu esforç per tal que l'èxit complert coroní la diada de la "Bona Premsa".

El nostre estimadíssim Prelat l'Emm. senyor Cardenal, en la seva circular darrera ens indica com a d'ésser la nostra contribució: la pregària i l'almoïna.

### SINDICAT D'INICIATIVA

## Oficina de Turisme de la Generalitat

### EXPOSICIO DELS DIORAMES DE TARRAGONA

Després de l'èxit obtingut per la instal·lació que presentà aquest Sindicat d'Iniciativa al Primer Saló de Turisme de la Fira de Mostres de Barcelona, era obligat l'exposar al públic tarragoní els quatre diorames notabilíssims de l'eminent escenògraf Salvador Alarma, i les esplèndides fotografies dispositives del nostre país senyor Vallve.

Aquests quatre diorames són els següents: El representa Tamarit i les platges; El Fòrum; La Lledueta i el Port.

S'assabenta al públic que l'exposició restarà oberta els dies feiners de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 del vespre, i els dies festius, de 12 a 1 del matí i de 6 a 9 del vespre.

## Junta local de Banca de Tarragona

### AVIS

D'acord amb el que prescriuen les vigents Bases de treball per al personal bancari, a partir del dia primer del propi vent Juliol, les oficines dels Bancs estaran obertes solament durant els matins, o sigui de 9 a 13.

El qual ens plau fer avinent als nostres clients i comerç en general per a que puguin tenir-ho en compte.

## Radio Tarragona EAJ. 33

29 DE JUNY DE 1934

### Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.

A la 1'35: "Mariagneta" (cançó).

A la 1'40: Dos fragments de "La picara molinera".

A la 1'50: Dos fragments de "El huésped del Sevillano".

A les 2'00: Retransmissió des de Barcelona del Noticiari Philips, amb noves de darrera hora d'arreu el món.

A les 2'10: Música variada.

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

### Emissió nocturna

A les 8'30: Obertura de l'Estació.

A les 8'35: "La mort de l'Escòcia" (cançó).

A les 8'40: Notes meteorològiques, Borsa, Marítimes i de Turisme.

A les 8'50: "Moros y cristianos" del maestro Serrano.

A les 9'05: "Rosamunda", de Schubert (obertura).

A les 9'15: Notes de premsa.

A les 9'30: "Las Golondrinas" d'Usandizaga (pantomima).

A les 9'40: "Sevilla", d'Albéniz.

A les 9'45: "Capricho árabe", de Tárrega.

A les 9'50: "Danza de la vida breve", de Falla, i "Danza núm. 5", de Granados, executats per J. Sabat Domènech.

A les 10'00: Ballables.

A les 10'30: Tancament de l'Estació.

## SE VENDE

Casa situada en la Calle Mayor de Torredembarra. Informar en la oficina de la casa.

# Acción Católica de la Mujer

JUVENTUD CATOLICA FEMENINA, celebra hoy su fiesta de fin de curso

Por la mañana, a las ocho, MISA DE COMUNION GENERAL en la iglesia del Pio Hospital.

A las doce, REUNION GENERAL de socias efectivas.

Por la tarde, a las cinco, VELADA LITERARIO-MUSICAL a cargo de las Aspirantes y Benjamins de J. C. F.

A dichos actos, quedan invitadas las señoras de Acción Católica y socias de J. C. F.

# NOTAS LOCALES

## LA CONSTRUCCION DE LA ESCUELA NORMAL

El señor Lloret ha manifestado a los periodistas que anteaer, en el Parlamento Catalán, el conserjero de Hacienda, señor Esteve, procedió a la lectura de un proyecto de ley referente a la habilitación de un crédito extraordinario de 103.165 pesetas para contribuir al coste de la construcción de las Escuelas Normales de Maestros de Tarragona.

El Municipio tarraconense participa en dichas obras con igual suma y además con la aportación del terreno necesario, cuyo coste excede de 140.000 pesetas, y el Estado ha concedido un crédito de 800.000 pesetas para el mismo fin.

La construcción empezará inmediatamente por haberse verificado ya la subasta y adjudicación consiguientes.

## DE SOCIEDAD

Ayer, nuestro Eminentísimo señor Cardenal, confirió la Primera Clerical Tonsura a don Agapito Gorgues Manresa, de Cerviá, y el Exorcistado y Acolitado a don Luis Domingo Mañé, de Morell.

Hoy, a las ocho, en la capilla del Seminario, conferirá Ordenes Mayores a varios alumnos de nuestro primer centro docente eclesiástico.

Mañana, festividad de San Pedro, celebran su onomástico los siguientes señores:

Rdos. sacerdotes: Guillamer, Tarrés, Hortonedá, Vallverdú.

Señores: Andreu, Momás, Rabada, Lloret, Muntaner, Pilón.

Ayer tuvo lugar el entierro de la virtuosa señora doña Clara Segura Donato.

Al piadoso acto asistieron numerosos amigos de la familia y el duelo era presidido por su marido don Juan Vidal, hijos, hermanos y demás parientes.

Expresamos al esposo de la difunta, hijos y familiares nuestro más sentido pésame.

Se encuentra en esta ciudad por una temporada, nuestro distinguido amigo el Dr. don José Cunillera, catedrático del Instituto de Castellón.

Ha marchado para Villalba de los Arcos, donde pasará el verano, el ex alcalde de aquella, don Rafael Rerrez, acompañado de su bellísima hija Ramona.

En viaje comercial y acompañado de su distinguida esposa, ha salido para Finlandia, el comerciante de esta plaza, don Rafael Panasch.

Ha sido nombrado gobernador civil de Huesca, don Pedro Pilón.

## Palomas seleccionadas

Criadero colombofílo, de diferentes razas: de Producto, Sport y de fantasía, como son mensajeras, Carriers, Mallorquinas, Vuelo, Capuchinas, Buchonas. Precios razonables. Solicite folletos gratis a: P. Barbosa, Matadero (Barcelona).

## RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUM. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletes y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

## PÉRDIDA

Se ha perdido una pulsera "No me olvides" con el nombre de Isabel, en oro, se agradecerá y se gratificará su devolución por ser recuerdo de familia.

Casa POU, Angel Guimerá, 13.

## SE VENDEN

A precios reducidos, por tener que ausentarse de la población, se venden muebles y persianas en muy buen estado. Razón en esta Administración.

## Avusto Serres

### COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHA: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 49

TARRAGONA

Teléfono, 449 X

### EXPOSICION

Hoy y mañana podrá ser visitada en el Colegio de Religiosas de la Enseñanza, la notable exposición de objetos con que ha sido obsequiado el doctor don Manuel Borrás, en motivo de su próxima consagración episcopal.

Las horas de visita serán de diez a doce y media, y de cuatro a seis de la tarde.

### MALETES

### NECESSERS

### BAGULS

### ARTICLES

### D'ESPORT

Alta qualitat-Baix preu

## CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

En la escuela de párvulos número 1, Dextra, 11, estará abierta la exposición durante las días 29 y 30 del corriente y 1 de Julio, de 10 a 13 y de 17 a 19.

## Antonio Segú

### CORREDOR DE

## FINCAS

MENDEZ NUÑEZ, 21, bajos

Teléfonos 748 R y 748 X

TARRAGONA